

og et Slags Forstad til Kjøbenhavn. Jeg kan altså for mit Vedkommende kun paa det Bedste anbefale Lovforslaget til Thingets Velvilke og Tilslutning.

Blom: Jeg kan for mit Vedkommende meget godt slutte mig til den høitserede Justitsministers Tanke, at det er rigtig at lade Kjøbenhavns Byggelov faae Gyldighed for Frederiksberg med visse enkelte Modifikationer. Jeg skal dog gjøre en Bemærkning med Hensyn til en Lov, der er opstaaet, nemlig hvorvidt den Maade, hvorpaa Forslaget er affattet, i og for sig er ganske rigtig. Forslaget gaar jo ud paa, at Lovet skal affattes som Vædringsbestemmelser til den kjøbenhavnske Byggelov, men at den tillige skal udgaa i en Affattelse, som besørages af Justitsministeriet, og som faar Form af en Byggelov, det er bestemt ente og alene for Frederiksberg. Jeg tror, at det er ganske rigtig, at en Lov som denne, der berører en ved Kjøbenhavn saa nær liggende Kommune som Frederiksberg, en Kommune, der paa saa mange Maader har Forhold tilfælles med Kjøbenhavn, maa udgaa i en dobbelt Skikkelse. Men — jeg veed ikke, om det er en Følelsesgag hos mig — det forekommer mig, at den Affattelse, som er paa-tænkt udfærdiget af Justitsministeriet, selvfølgelig i Overensstemmelse med Loven, hvilken Affattelse faar Form af en fuldstændig Samling af de Bestemmelser, der skulle gjælde for Frederiksbergs Bebyggelse, bør være den virkelige Lov, medens den Lov, der angiver, hvorledes disse Bestemmelser i visse Punkter afvige fra Kjøbenhavns Byggelov, gjerne kunde udgaa under Justitsministeriets eget Ansvar. Det er ganske vist for Behandling af Forslaget her i Thinget mest bekvemt, jaledes som den høitserede Justitsminister har forelagt Lovforslaget, men det kommer mig for, at det er en noget underlig sløvsagtlig Form at udfærdige en Lov i, som skal gjælde for en saa stor og vigtig Kommune som Frederiksberg, en Form, som egentlig er en Række Vædringer til den kjøbenhavnske Byggelov.

I § 3 i Lovforslaget findes en Del Bestemmelser om, hvorledes de ubebyggede Grunde paa Frederiksberg skulle være indhegnede. Saavidt jeg kan se, er Forskjellen mellem disse Bestemmelser og dem, der gjælde for Kjøbenhavn efter Byggeloven fra dette Foraar, ikke andet end den, at naar man i Kjøbenhavn hegnar med Stakit, skal der være høit 4 Tommer mellem Tremmerne, medens der her bestemmes, at der skal være 4 Tommer. Det er hele Forskjellen. Jeg maa tilføje, at Frederiksberg gjerne kunde

hjælpe sig med samme Bestemmelse, som Kjøbenhavn har, at Mellemrummet skal være høit 4 Tommer. Jeg vilde endogsaa gaa saa meget videre, at jeg kunde tænke mig, at man slet ikke satte en Bestemmelse om, hvor mange Tommer der skal være mellem Tremmerne paa et Stakit, men overlod dette til dem, der satte Stakittet op, saa meget mere som man jo kan vælge helt andre Former af Hegn end de tre, der ere nævnte her i Forslaget, nemlig Mur, Plankværk og Stakit. En Grundeier paa Frederiksberg kunde f. Ex. have Øst til at sætte et Gitter op foran sit Hus i Stedet for Stakit. Om Gitter er der ingen Bestemmelser, egentlig er saadant efter Lovforslaget ligefrem forbudt, i alt Fald kunne Stagerne i et Gitter staa tættere ved eller længere fra hinanden end 4 Tommer, især naar vi tænke os Gitteret udført som et Stykke Kunstmedarbejde, med Blade osv. paa de enkelte Stager. Jeg tvivler nu ikke om, at denne § 3 i Praxis ikke vil blive taget saa overvættis strengt, at man netop vil forlange Stakit og netop vil forlange 4 Tommers Mellemrum mellem Tremmerne, men saa forekommer det mig ogsaa heldigst, om denne Hegnbestemmelse gik ud, saa meget mere som den indeholder andre Bestemmelser, der synes mig ubegrundede. Der findes saaledes den samme Bestemmelse som i den kjøbenhavnske Byggelov, nemlig at Stakit, Plankværk og Mur ikke maa være lavere end 2 Alen og ikke høiere end $5\frac{1}{2}$ Alen. Jeg kan nu egentlig ikke tænke mig, at der er nogen som helst Grund til at forbyde Folk at bygge saa høit, som de ville. Gitteret foran Schimmelmans Palais f. Ex. er højere end $5\frac{1}{2}$ Alen, men det forekommer mig ikke at misbrude den Gade, hvori det findes. Jeg synes ikke, at der kan være Noget i Veien for at give Folk Lov til at bygge deres Mure og Stakitter saa høie, som de ville, og jeg vil endogsaa tilføje eller saa lave, som de ville, naar det blot virkelig er et Hegn, saa man ikke snubler over det i Mørke; men til at hindre det er 3 Fod mere end tilstrækkelig. — Der er en anden Bestemmelse i § 6, som forekommer mig at være af den Slags, som jeg synes, man hellere maa være foruden, fordi de muligvis i enkelte Tilfælde kunne genere og i alt Fald ikke gjøre noget væsentlig Gavn. Det er Bestemmelsen om, at Facaden af et Hus, som ikke ligger mindst 6 Alen fra offentlig Vej eller Gade, skal være parallel med Veien; det maa ikke bygges paa Tvers eller paa Strå af Veien. Jeg ser værlig talt ikke nogen Nødvendighed for at forbyde Folk at bygge deres Huse paa Strå og paa